

Ked' rozkvitne biela ruža

♩=120

Ked' roz-kvit - - ne bie - la ru - - ža,
ked' má diev - - ča dvad-sat' rôč - - kov,
tre - ba ju
tre - ba ju

tr - - hat'.
vy - - dat'. A ja,

a ja dvad-sat' rôč - - kov mám, ja sa,

ja sa eš - te ne - vy - dám, ja mám mi - lé -

ho na voj - - ne, ja ho ča - - kat' mám.

2. Mesiac vyšiel, aj hviezdičky jasne svietili,
ked' sme sa my s mojím milým spolu lúčili.
[:A môj, a môj milý pri mne stál,
smutne, smutne na mňa pozeral,
nebud' smutná, bud' veselá, tak mi povedal.:]

3. V Tvrdošíne na stanici vlaky pískajú,
už ma s mojím najmilejším rozlúčiť majú.
[:Ach, tá, ach, tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
nemôžeme sa milovať, len potajomne.:]

4. Prečo by som neplakala, keď mám tušenie,
že tá naša verná láska je len mámenie.
[:A tá, a tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
budeme sa my milovať len potajomne.:]